

Ne-om Înălța

Flavius Laurian Duverna

Ne-om Înălța...

Ne-om înălța, să ne-ntâlnim în slăvi cu Domnul,
Pe norii cerului albastru, când veni-va în curând;
Atunci, privirile vom ridica să Îl vedem pe Omul,
Pe Fiul Omului, care la cruce ne-a avut în gând
Și ca salvare, de bună voie S-a predat răbdând.

Ne-om înălța, ca să ne întâlnim cu Prințul păcii,
Înconjurat de îngeri, zecimi de mii, și mii de mii,
Învăluit în curcubeul, în gloria eternă a dreptății,
Și a măririi Sale pururea, fluidizând din veșnicii
Arătat în taina ascunsă pentru scumpii Săi copii.

Ne-om înălța, să întâlnim, pe Minunatul Sfetnic,
Ce ne-a condus pe drumurile vieții prin Cuvânt,
Chiar și atunci, când timpul nu ne-a fost prielnic,
El grija ne-a purtat să nu fim singuri pe pământ
Călăuzindu-ne spre cer prin Duhul Său cel Sfânt.

Ne-om înălța, să-L întâlnim, pe Păstorul cel bun,
Ce ne-a purtat la verzi pășuni și-a apelor izvoare,
Și ne-a hrănit flămânzi, cu pâinea grâului străbun,
Speranța scumpă nouă, a vieții cea nemuritoare
Nădăduind, mânați de dragostea cea jertfitoare.

Ne-om înălța, să-L întâlnim, pe-al vieții Creator,
Pe cel ce pentru noi, căzuți în groaznicul păcat,
El S-a jertfit la Golgota, făcându-Se Mântuitor;
În voia Tatălui Ceresc, fiind supus El ne-a salvat
Și prin al Său sânge, la cruce ne-a răscumpărat.

Ne-om înălța, să ne-ntâlnim în prag cu veșnicia,
Cu lumile imaculate, din Universul mare, infinit,
Și vom cunoaște atunci în toată gloria și măreția
Iubirea Tatălui prin prețul scump ce-a fost plătit
La Golgota îndoliată, unde lumile toate-au privit.

Flavius Laurian Duverna